TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. balandžio 17 d.*

Sujungtose bylose C-373/06 P, C-379/06 P ir C-382/06 P

dėl 2006 m. rugsėjo 5 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateiktų apeliacinių skundų

Thomas Flaherty (C-373/06 P), gyvenantis Mainster (Airija),

Larry Murphy (C-379/06 P), gyvenantis Brandyhill (Airija),

Ocean Trawlers Ltd (C-382/06 P), įsteigta Kilibegse (Airija),

atstovaujami *solicitor* D. Barry ir *SC* A. Collins, (C-373/06 P, C-379/06 P ir C-382/06 P), bei pastarųjų ir *SC* P. Gallagher, (C-379/06 P),

apeliantai,

* Proceso kalba: anglų.

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Airijai,

pirmojoje instancijoje į bylą įstojusiai šaliai,

Europos Bendrijų Komisijai, atstovaujamai B. Doherty ir M. van Heezik, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai A. Tizzano, A. Borg Barthet (pranešėjas), M. Ilešič ir E. Levits,

generalinė advokatė E. Sharpston,
posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2007 m. rugsėjo 20 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2007 m. gruodžio 11 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo apeliaciniais skundais T. Flaherty ir L. Murphy bei bendrovė *Ocean Trawlers Ltd* prašo panaikinti 2006 m. birželio 13 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Boyle ir kt. prieš Komisiją* (T-218/03–T-240/03, Rink. p. II-1699, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo, pirma, atmetami kaip nepriimtini jų ieškiniai, kuriais siekiama panaikinti 2003 m. balandžio 4 d. Komisijos sprendimą 2003/245/EB, susijusį su Komisijos gautais prašymais nustatyti didesnius IV daugiametės orientavimo programos tikslus siekiant pagerinti ilgesnių kaip dvylikos metrų ilgio laivų saugą, navigaciją jūroje, higieną, produktų kokybę ir darbo sąlygas (OL L 90, p. 48, toliau – ginčijamas sprendimas), ir, antra, nurodoma jiems patiems padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

2 2007 m. kovo 5 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C-373/06 P, C-379/06 P ir C-382/06 P buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas galutinis sprendimas.

Teisinis pagrindas

3 1997 m birželio 26 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Sprendimą 97/413/EB dėl Bendrijos žuvininkystės sektoriaus restruktūrizavimo tikslų ir išsamių taisyklių laikotarpiu nuo 1997 m. sausio 1 d. iki 2001 m. gruodžio 31 d., siekiant pasiekti tvarią pusiausvyrą tarp išteklių ir jų naudojimo (OL L 175, p. 27).

4 Pagal šio sprendimo 4 straipsnio 2 dalį:

„Valstybėms narėms skirtose daugiametėse orientavimo programose pajėgumų padidinimas, išskirtinai susijęs su pagerinimu saugos srityje, kiekvienu konkrečiu atveju pagrindžia laivyno segmentų didesnių tikslų nustatymą, jei dėl to nepadidėja atitinkamų laivų žvejybos pastangos.“

5 1997 m. gruodžio 16 d. Komisijos sprendimo 98/125/EB dėl Airijos žvejybos laivyno daugiametės orientavimo programos 1997 m. sausio 1 d.–2001 m. gruodžio 31 d. laikotarpiui patvirtinimo (OL L 39, 1998, p. 41, toliau – POP IV) priedo 3.3 punkto pirmoji pastraipa suformuluota taip:

„Valstybės narės gali bet kuriuo metu pateikti Komisijai saugos pagerinimo programą. Remdamasi Sprendimo 97/413/EB 3 ir 4 straipsniais, Komisija nusprendžia, ar tokia programa numatytas pajėgumų padidinimas pateisina atitinkamą didesnių POP IV tikslų nustatymą.“

Ginčo aplinkybės

6 Ginčo, dėl kurio buvo priimtas skundžiamas sprendimas, aplinkybes galima apibendrinti taip, kaip išdėstyta toliau.

7 Nuo 1999 iki 2001 metų tarp Airijos jūreivystės ir natūralių išteklių departamento (toliau – Departamentas) ir Komisijos vyko su Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalimi susijęs susirašinėjimas.

8 Šiuo laikotarpiu kiekvienas iš 23 ieškovų pirmojoje instancijoje, remdamasis Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalimi ir Sprendimo 98/125 priedo 3.3 punktu, paprašė Departamento gauti leidimą padidinti pajėgumą dėl pagerinimo, atlikto saugos srityje.

9 2001 m. gruodžio 14 d. laišku Departamentas paprašė Komisijos pagal Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalį Airijos laivyno kompleksinį segmentą padidinti 1 304 tonomis bruto masės, o pelaginį segmentą – 5 335 tonomis bruto masės. Šis laiškas papildė ankstesnį Departamento prašymą dėl dviejų laivų, kuris buvo išsiųstas Komisijai kaip „precedento reikšmę turėsianti byla“.

10 Minėtame Departamento laiške nurodyta, kad jis išsiųstas remiantis 38 laivų savininkų, kurie perdirbo arba pakeitė savo laivus arba ketino tai padaryti, prašymais. Prie jo buvo pridėti su šiais 38 laivais susiję išsamūs dokumentai. Iš prie šio laiško pridėtos lentelės matyti, kad tarp šių savininkų yra 18 ieškovų pirmojoje instancijoje.

11 Rezoliucinė ginčijamo sprendimo dalis yra suformuluota taip:

„*1 straipsnis*

Prašymų priimtinumas

Prašymai nustatyti didesnius POP IV tikslus, susijusius su laivo talpa, yra laikomi priimtinais, jei atitinka toliau nurodytas sąlygas:

1) valstybė narė prašymus kiekvienu atskiru atveju išsiuntė iki 2001 m. gruodžio 31 dienos;

2) laivas yra tinkamai įregistruotas Bendrijos laivyno rejestre;

3) atitinkamas laivas yra ne mažesnis kaip 15 metrų ilgio;

4) laivo talpos padidinimas susijęs su atliktais arba atliksimais virš pagrindinio denio laivo modernizavimo darbais egzistuojančiame, įregistruotame, darbų pradžios momentu ne mažiau kaip penkerių metų amžiaus žvejybos laive. Jei laivas buvo prarastas jūroje, laivo talpos padidinimas turi būti susijęs su didesne talpa virš pakeičiančio laivo pagrindinio denio, palyginti su prarastu jūroje laivu;

5) laivo talpos padidinimas susijęs su saugos, navigacijos jūroje, higienos, produktų kokybės ir darbo sąlygų gerinimu;

6) neturi būti pakeista perdirbto laivo arba pakeičiančio laivo talpa žemiau pagrindinio denio.

Prašymai nustatyti didesnius POP IV tikslus, susijusius su galia, yra nepriimtini.

2 straipsnis

Pagal 1 straipsnyje įtvirtintus kriterijus priimti prašymai nurodyti I priede.

Pagal 1 straipsnyje įtvirtintus kriterijus atmesti prašymai nurodyti II priede.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Belgijos Karalystei, Airijai, Nyderlandų Karalystei, Švedijos Karalystei bei Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei.“

12 Ginčijamo sprendimo II priede esančiame „atmestų prašymų“ sąraše nurodomi apeliantų prašymai dėl naujų laivų, kurie atitinkamai pakeistų „MFV Westward Isle“ (T. Flaherty), „MFV Menhaden“ (L. Murphy) ir „MFV Golden Rose“ (*Ocean Trawlers Ltd*), iš šių laivų nė vienas nebuvo prarastas jūroje.

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

13 Pirmosios instancijos teisme 23 ieškovai prašė panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo atmetami prašymai padidinti jų laivų pajėgumą. Šie visi prašymai susiję su naujų laivų, turinčių pakeisti esamus, kurie nebuvo prarasti jūroje, statyba. Savo reikalavimams pagrįsti, šie ieškovai nurodė Komisijos kompetencijos nebuvimą, pareigos motyvuoti ir vienodo požiūrio principo pažeidimą.

14 Skundžiamame sprendime Pirmosios instancijos teismas pirmiausia nagrinėjo Komisijos nurodytą prieštaravimą dėl priimtinumo, kuriuo siekta, kad būtų nuspręsta, jog ginčijamas sprendimas nebuvo tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su ieškovais EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme. Jis atmetė šį prieštaravimą iš esmės dėl to, kad, pirma, šis sprendimas turi būti laikomas sudarytu iš visumos individualių sprendimų, kurių kiekvienas daro poveikį to paties sprendimo priede išvardytų laivų savininkų, t. y. ir ieškovų, išskiriamų iš visų kitų asmenų ir individualizuojamų taip pat kaip sprendimo adresatas, teisinei padėčiai, ir, antra, šis sprendimas tiesiogiai daro poveikį ieškovų teisinei padėčiai, nepalikdamas jokios diskrecijos jį įgyvendinti įpareigotiems adresatams.

15 Pirmosios instancijos teismas vis dėlto atmetė kaip nepriimtinus keturių ieškovų pirmojoje instancijoje ieškinius; trys iš pastarųjų yra apeliantai nagrinėjamoje byloje. Šiuo atžvilgiu jis skundžiamo sprendimo 61 ir 62 punktuose nusprendė:

„61. Vis dėlto, atsižvelgdamas į Airijos atsakymus į taikant proceso organizavimo priemones pateiktus klausimus, Pirmosios instancijos teismas savo iniciatyva iškėlė klausimą, ar šiuo atveju keturi ieškovai turėjo suinteresuotumą pareikšti ieškinį <...>. Būtent turima omeny Thomas Flaherty (T-224/03), *Ocean Trawlers Ltd* (T-226/03), Larry Murphy (T-236/03) ir *O'Neill Fishing Co. Ltd* (T-239/03).

62. Iš šių atsakymų matyti, kad šių keturių ieškovų prašymai buvo pagrįsti jų ketinimu tuo metu statyti laivus ir suteikti šiems (ginčijamo) sprendimo II priede nurodytus pavadinimus. Vis dėlto šie ieškovai nepradėjo statyti minėtų laivų, taigi (ginčijamo) sprendimo priėmimo momentu jie nebuvo nagrinėjamų laivų savininkai. Iš to darytina išvada, kad minėti ieškovai neturi suinteresuotumo pareikšti ieškinį. Bet kuriuo atveju (ginčijamas) sprendimas nėra konkrečiai su jais susijęs, nes nagrinėjami laivai neegzistuoja."

16 Antra, Pirmosios instancijos teismas taip išnagrinėjo ginčijamo sprendimo taikymo sritį kitų 19 ieškovų pirmojoje instancijoje laivų atžvilgiu:

„105. Reikia konstatuoti, kad Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis (žr. šio sprendimo 1 punktą) nenustato jokios laivo, kurio pajėgumas galėtų būti padidintas saugos srityje, amžiaus ribos. Iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad šios nuostatos formuluotė leidžia bet kokį pajėgumo padidinimą, susijusį su page-

rinimu saugos srityje, jei dėl šio padidinimo nepadidėja žvejybos pastangos. Jei Taryba būtų norėjusi jos netaikyti naujiems laivams, tikrai tikėtina, kad ji būtų tai patikslinusi <…>

<…>

108. Priešingai nei teigia Komisija, Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalyje nurodyta pagerinimo sąvoka turi būti suprantama kaip numatanti ne konkretaus laivo, o nacionalinio laivyno pagerinimą. Šiuo požiūriu ypač pažymėtina, kad Sprendimo 98/125 priedo 3.3 punktas paremtas nacionalinio laivyno „saugos pagerinimo programa“ bendrai.

109. Taip pat būtina atsižvelgti į Sprendimo 97/413 tikslus. Šio sprendimo tikslas – žvejybos išteklių apsauga Bendrijos vandenyse. Vis dėlto Taryba atsižvelgė į „būtinybę Bendrijos žvejybos laivyne užtikrinti kuo griežtesnes saugos normas“ (dvylikta konstatuojamoji dalis). Dėl to į minėtą sprendimą ji įtraukė 3 straipsnį (dėl trumpesnių nei 12 metrų ilgio žvejybos laivų, bet ne tralerių) ir 4 straipsnio 2 dalį.

110. Priešingai nei teigia Komisija, Sprendime 97/413 numatytam tikslui užtikrinti nebūtina, kad naujiems laivams nebūtų taikoma šio sprendimo 4 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Šiuo požiūriu Pirmosios instancijos teismas pažymi,

kad pastaroji nuostata atitinka šį tikslą, nes ji draudžia bet kokį žvejybos pastangų padidinimą. Komisija, kuri nurodo labai didelius padidinimus dėl su sauga nesusijusių priežasčių, galėjo išnagrinėti laivus kiekvienu atveju atskirai, siekdama nustatyti, ar buvo padidintos žvejybos pastangos. Iš tiesų ji pati pažymi, kad tokio padidinimo draudimu siekiama įgyvendinti Sprendimo 97/413 bendrą tikslą, t. y. sumažinti žvejojamų žuvų kiekį Bendrijoje <…>

<…>

134. Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia konstatuoti, kad Komisija, ginčijamame sprendime nustatydama šioje byloje taikytinuose teisės aktuose nenumatytus kriterijus, viršijo savo kompetenciją. Taigi pirmąjį ieškinių pagrindą reikia priimti ir ginčijamą sprendimą panaikinti, nesant reikalo nagrinėti kitų ieškinių pagrindų.“

Apeliaciniai skundai

17 Savo apeliaciniuose skunduose apeliantai teigia, kad Pirmosios instancijos teismo išvada dėl jų ieškinių priimtinumo yra teisės klaida. Jie prašo, kad Teisingumo Teismas pakeistų skundžiamą sprendimą, kiek juo atmetami jų ieškiniai ir nurodoma sumokėti bylinėjimosi išlaidas pirmojoje instancijoje. Jie taip pat prašo Teisingumo Teismo panaikinti ginčijamą sprendimą ir nurodyti Komisijai sumokėti minėtas bylinėjimosi išlaidas bei bylinėjimosi apeliacinėje instancijoje išlaidas.

18 Komisija prašo atmesti apeliacinius skundus kaip nepagrįstus ir priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

Šalių argumentai

19 Teisingumo Teisme apeliantai teigė, jog Pirmosios instancijos teismas padarė klaidingą išvadą, kad jie neturėjo suinteresuotumo pareikšti ieškinį ir ginčijamas sprendimas nebuvo konkrečiai su jais susijęs, nes laivai, dėl kurių pateikti prašymai padidinti pajėgumą, buvo fiktyvūs.

20 Pirmiausia, apeliacinius skundus pateikę asmenys tvirtina, kad jų ieškinių priimtinumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į jų suinteresuotumą pareikšti ieškinį prašymo padidinti pajėgumą pateikimo dieną, o ne atsižvelgiant į ateityje įvyksiantį hipotetinį įvykį. Todėl vertindamas suinteresuotumą pareikšti ieškinį ginčijamo sprendimo priėmimo dieną Pirmosios instancijos teismas taikė klaidingą teisinį kriterijų.

21 Antra, jie teigia, kad iš Pirmosios instancijos teismui pateiktų dokumentų aiškiai matyti, jog tiek jų ieškinių šiame teisme pareiškimo dieną, tiek ginčijamo sprendimo priėmimo dieną – jei darysime prielaidą, kad pastaroji gali būti laikoma tinkama data, jie iš tikrųjų buvo laivų, dėl kurių Komisija gavo, paskui atmetė prašymus padidinti pajėgumą, savininkai. Iš to išplaukia, kad Pirmosios instancijos teismas, vertindamas pirmojoje instancijoje pateiktus dokumentus, padarė esminę klaidą, dėl kurios pagal nusistovėjusią teismo praktiką turėtų būti panaikintas skundžiamas sprendimas.

22 Trečia, apeliacinius skundus pateikę asmenys tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamame sprendime konstatavo, jog visi prašymai padidinti pajėgumą buvo susiję tik su naujais laivais, daugelis jų buvo pateikti dėl laivų, kuriuos dar tik ketinta statyti. Tai aiškiai matyti iš Komisijai jų vardų pateiktų prašymų. Pirmosios instancijos teismas taip pat nepatikrino, ar kiekvienas laivas, dėl kurio pateiktas prašymas, jau buvo pastatytas ginčijamo sprendimo priėmimo arba ieškinių dėl panaikinimo pareiškimo dieną, nes ši aplinkybė nebuvo svarbi. Be to, jie teigia, kad tiek, kiek Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Komisija privalėjo išnagrinėti

naujų laivų statybos prašymus, šis teismas turėjo spręsti dėl šių prašymų pagal taikytiną teisę. Todėl išvada, kad ginčijamas sprendimas nėra konkrečiai susijęs su ieškovais, nes nagrinėjami laivai neegzistuoja, nėra teisiškai pagrįsta ir netgi prieštarauja skundžiamame sprendime pateiktiems motyvams.

23 Komisija tvirtina, kad ieškinių priimtinumas negali būti nustatytas remiantis ateityje įvyksiančiu hipotetiniu įvykiu. Vis dėlto Pirmosios instancijos teismas nesirėmė tokiu įvykiu. Atvirkščiai, jis atsižvelgė į neginčijamą faktą, kad apeliacinius skundus pateikę asmenys niekada nestatė ginčijamo sprendimo II priede išvardytų laivų. Komisijos teigimu, jokia aplinkybė neatskleidžia, kas yra šių laivų savininkai.

Teisingumo Teismo vertinimas

24 Klausimą, ar Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą nuspręsdamas, kad apeliantų jame pareikšti ieškiniai yra nepriimtini, turi būti nagrinėjamas remiantis Pirmosios instancijos teismo atliktu jų suinteresuotumo pareikšti ieškinį ir klausimo, ar jie buvo konkrečiai susiję, vertinimu.

Dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį

25 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką ieškinio dalyko atžvilgiu ieškovo suinteresuotumas pareikšti ieškinį teisme turi egzistuoti pareiškiant ieškinį, nes kitu atveju

ieškinys būtų nepriimtinas. Šis bylos dalykas, kaip ir suinteresuotumas pareikšti ieškinį teisme, turi išlikti iki teismo sprendimo priėmimo dienos, o tai reiškia, jog dėl savo rezultato ieškinys gali suteikti naudos jį pareiškusiai šaliai, antraip nebūtų reikalinga priimti sprendimą (šiuo klausimu žr. 1986 m. birželio 24 d. Sprendimo *Chemie ir AKZO Chemie UK prieš Komisiją*, 53/85, Rink. p. 1965, 21 punktą; pagal analogiją žr. 1995 m. spalio 19 d. Sprendimo *Rendo ir kt. prieš Komisiją*, C-19/93 P, Rink. p. I-3319, 13 punktą; 2000 m. liepos 13 d. Sprendimo *Parlamentas prieš Richard*, C-174/99 P, Rink. p. I-6189, 33 punktą bei 2007 m. birželio 7 d. Sprendimo *Wunenburger prieš Komisiją*, C-362/05 P, Rink. p. I-4333, 42 punktą).

26 Iš skundžiamo sprendimo 61 ir 62 punktų, skaitomų kartu su minėto sprendimo 17 punktu, matyti, kad Pirmosios instancijos teismas atsižvelgė į ginčijamo sprendimo II priede nurodytų laivų savininkų statusą šio sprendimo priėmimo dieną, kaip į esminį veiksnį nustatant, ar ieškovai turi suinteresuotumą pareikšti ieškinį.

27 Taip Pirmosios instancijos teismas vadovavosi principu, kad 19 ieškovų, dėl kurių jis implicitiškai konstatavo, kad jie jau pastatė nagrinėjamus laivus arba pradėjo juos statyti, ginčijamo sprendimo priėmimo dieną galėjo būti laikomi minėtų laivų savininkais ir todėl buvo suinteresuoti, kad jis būtų panaikintas, tačiau taip nėra kitų keturių ieškovų atveju. Dėl pastarųjų Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad, priimant ginčijamą sprendimą, jie dar nebuvo pradėję statyti šio sprendimo II priede nurodytų laivų, todėl nebuvo jų savininkai. Iš to Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad dėl to jie neturėjo suinteresuotumo pareikšti ieškinį.

28 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad šios bylos susijusios su leidimo procedūra. Tam tikra talpa nustatoma kiekvienos valstybės narės žvejybos laivynui, o konkretūs talpos padidinimai gali būti leidžiami Komisijos sprendimu, jei tenkinami atitinkami kriterijai. Šie kriterijai visų pirma reiškia, kad pajėgumo, t. y. talpos, padidinimas susijęs su atitinkamų laivų modernizavimo darbais, skirtais pagerinti saugą.

29 Be to, reikia nurodyti, kad Pirmosios instancijos teisme taip pat nebuvo teigiama, jog ši procedūra numato reikalavimus, kad būtini darbai būtų atlikti arba bent pradėti prieš išduodant aptariamą leidimą. Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 61 punkto, skaitomo kartu su minėto sprendimo 17 punktu, šį klausimą iškėlė pats Pirmosios instancijos teismas savo iniciatyva.

30 Tačiau nagrinėdamas šį klausimą Pirmosios instancijos teismas nesirėmė jokia Bendrijos teisės akto nuostata, iš kurios išplauktų toks reikalavimas.

31 Be to, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 100–134 punktuose nusprendė, ir tai šiuose apeliaciniuose skunduose nebuvo ginčyta, kad pagerinimai saugos srityje, pateisinantys pajėgumų, t. y. talpos, padidinimą, gali būti susiję su pakeičiančio laivo statyba.

32 Tokiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į tai, kad kiekvienas asmuo, pagal šiuo atžvilgiu taikytinas taisykles pateikęs prašymą padidinti pajėgumą dėl pagerinimų saugos srityje, susijusių su pakeičiančio laivo statyba, akivaizdžiai yra suinteresuotas prašyti panaikinti sprendimą, kuriuo atsisakoma suteikti atitinkamą leidimą. Nors tiesa, kad tų asmenų, kurie šio sprendimo priėmimo dieną jau patyrė išlaidų laivo statybai, suinteresuotumas yra didesnis, tokį suinteresuotumą turi ir tie, kurie dar nepradėjo statybos.

33 Komisijos sprendimo, kuriuo atsisakoma suteikti prašomą leidimą, panaikinimas iš tiesų visiems asmenims, kurių prašymai buvo atmesti, reiškia, kad leidimo suteikimas taps įmanomu iš naujo nagrinėjant šiuos prašymus, o to turi imtis Komisija. Suteikus šį leidimą, visų veiksmų, kuriuos reikia atlikti tam, kad būtų realizuotas arba naudojamas prašomas pajėgumo padidinimas, gali būti imtasi laikantis galbūt taikytinų sąlygų ir terminų.

34 Todėl skundžiamo sprendimo 62 punkte nuspręsdamas, kad apeliacinį skundą pateikę asmenys neturėjo suinteresuotumo pareikšti ieškinį, nes ginčijamo sprendimo priėmimo dieną jie nebuvo pradėję statyti jo II priede nurodytų laivų ir todėl nurodytą dieną nebuvo savininkai, Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą.

35 Tad reikia konstatuoti, kad visi ieškovai pirmojoje instancijoje turėjo suinteresuotumą pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo.

Dėl konkrečių sąsajų su apeliantais

36 Pirmiausia reikia priminti, kad iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, jog kiti subjektai nei sprendimo adresatai gali remtis tuo, kad teisės aktas yra konkrečiai su jais susijęs tik tuomet, jei šis juos paveikia dėl ypatingų požymių arba faktinių aplinkybių, kurios išskiria juos iš kitų asmenų ir todėl individualizuoja taip pat, kaip ir asmenį, kuriam šis sprendimas skirtas (1963 m. liepos 15 d. Sprendimas *Plaumann prieš Komisiją*, 25/62, Rink. p. 197, 223; 1985 m. sausio 17 d. Sprendimo *Piraiki-Patraiki ir kt. prieš Komisiją*, 11/82, Rink. p. 207, 11 punktas ir 2007 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Sniace prieš Komisiją*, C-260/05 P, Rink. p. I-10005, 53 punktas).

37 Tam, kad keturių ieškovų, tarp kurių yra ir šiuos apeliacinius skundus pateikę asmenys, ieškinius paskelbtų nepriimtinais, Pirmosios instancijos teismas taip pat nusprendė, kad nebuvo konkrečios sąsajos su pastariaisiais EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme. Žinoma, Pirmosios instancijos teismas pripažino, kad ginčijamas sprendimas tiesiogiai susijęs su visais ieškovais pirmojoje instancijoje ir kad

aplinkybės, jog pastarieji buvo jo prieduose numatytų laivų savininkai, užteko nustatyti, kad jis su jais konkrečiai susijęs, bet vis dėlto jis išskyrė apeliacinius skundus pateikusius asmenis vien dėl to, kad jų laivai „neegzistuoja (buvo fiktyvūs)“.

38 Kaip savo išvados 31 ir 32 punktuose nurodė generalinė advokatė, žodis „fiktyvus“ gali turėti dvi reikšmes. Įprasta šio žodžio reikšmė apibūdina kažką netikrą arba iš tikrųjų neegzistuojantį, tai yra esantį tik vaizduotėje. Šiose bylose tai reikštų, kad apeliantai iš tikrųjų nenorėjo pakeisti pradinių laivų kitais padidintos talpos, skirtos saugai pagerinti, laivais, arba kad tai buvo tik neapibrėžta idėja ar sumanymas be konkretaus turinio.

39 Dėl apeliantų iš skundžiamo sprendimo 62 punkto matyti, jog Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad jų laivai „fiktyvūs“, nes jie nebuvo pastatyti ginčijamo sprendimo priėmimo dieną.

40 Tačiau, kaip teisingai teigia Komisija, klausimas, ar tam tikras laivas buvo pastatytas, ar ne, iš tikrųjų yra fakto klausimas, kuris negali būti apeliacinio skundo objektas, nebent Pirmosios instancijos teismas būtų iškraipęs faktines aplinkybes šiuo požiūriu. Tačiau klausimas, ar faktas, jog planuotas laivas dar nėra pastatytas, reiškia, kad ieškovas nėra konkrečiai susijęs, yra teisės klausimas, dėl kurio galima paduoti apeliacinį skundą.

41 Dėl tų pačių priežasčių, kurios išdėstytos šio sprendimo 25–32 punktuose, kiek tai susiję su suinteresuotumu pareikšti ieškinį, reikia konstatuoti, kad Pirmosios instancijos teismas, skundžiamo sprendimo 62 punkte nuspręsdamas, kad apeliantai nebuvo konkrečiai susiję, nes ginčijamo sprendimo priėmimo dieną jie dar nebuvo

pradėję statyti minėto sprendimo II priede nurodytų laivų ir todėl nurodytą dieną nebuvo savininkai, padarė teisės klaidą. Iš tikrųjų, kadangi jie pateikė individualius prašymus padidinti saugos talpą, susijusius su minėtame II priede išvardytais laivais, pakanka nurodyti, kad tai gali būti laikoma aplinkybe, kuri, remiantis šio sprendimo 36 punkte priminta teismo praktika, gali juos išskirti iš visų kitų asmenų ir individualizuoti taip pat, kaip ir asmenis, kuriems skirtas šis sprendimas.

42 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas tiek, kiek jame nurodoma, jog asmenų, pateikusių nagrinėjamus apeliacinius skundus, pareikšti ieškiniai yra nepriimtini.

43 Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnį, jei apeliacinis skundas yra pagrįstas, Teisingumo Teismas panaikina Pirmosios instancijos teismo sprendimą. Teisingumo Teismas gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti, arba grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui.

44 Kadangi šiuo atveju byla jau yra nagrinėjama, Teisingumo Teismas priims galutinį sprendimą dėl apeliacinius skundus, kuriais siekiama ginčijamo sprendimo panaikinimo, pateikusių asmenų reikalavimų.

45 Iš Pirmosios instancijos teisme pateiktų bylos dokumentų nagrinėjimo matyti, kad pripažinus apeliantų Pirmosios instancijos teisme pareikštų ieškinių priimtinumą niekas pastarųjų neišskiria iš kitų 19 ieškovų, kurių ieškiniai šiame teisme buvo pripažinti priimtinais. Iš tikrųjų visų ieškinių dalykas buvo tas pats ir visi ieškovai, atstovaujami tų pačių advokatų, nurodė tuos pačius ieškinio pagrindus.

46 Dėl Pirmosios instancijos teisme ieškovų nurodyto ieškinio pagrindo, susijusio su Komisijos kompetencijos nebuvimu tiek, kiek ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje ji taikė taikytinose Bendrijos nuostatose nenumatytą kriterijų, reikia konstatuoti, kad dėl tų pačių priežasčių, kurios išdėstytos skundžiamo sprendimo 100–134 punktuose, ypač jo 105 ir 108–110 punktuose, Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis nenustato jokių apribojimų, susijusių su laivų, kuriems gali būti leista padidinti pajėgumą saugos srityje, amžiumi ir šioje nuostatoje nurodyta pagerinimų sąvoka nesiremia konkrečiame laive padarytais pagerinimais, bet mini nacionalinį laivyną. Taigi norint užtikrinti tuo pačiu sprendimu siekiamą tikslą – išsaugoti žvejybos išteklius Bendrijos vandenyse, nebūtina, kad naujiems laivams nebūtų taikoma minėtoje nuostatoje nustatyta tvarka.

47 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad Komisija, ginčijamame sprendime įtvirtindama kriterijus, kurie nenumatyti šiuo atveju taikytinuose teisės aktuose, viršijo savo įgaliojimus. Todėl šis apeliacinio skundo pagrindas turi būti priimtas ir, nesant reikalo nagrinėti kitų apeliantų nurodytų apeliacinio skundo pagrindų, reikia panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis taikomas jų laivams.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

48 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi apeliantai prašė iš Komisijos priteisti tiek pirmojoje instancijoje patirtas, tiek su apeliaciniais skundais susijusias bylinėjimosi išlaidas ir pastaroji pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2006 m. birželio 13 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Boyle ir kt. prieš Komisiją* (T-218/03–T-240/03) tiek, kiek juo, pirma, atmetami kaip nepriimtini T. Flaherty ir L. Murphy bei bendrovės *Ocean Trawlers Ltd* ieškiniai, kuriais reikalaujama panaikinti 2003 m. balandžio 4 d. Komisijos sprendimą 2003/245/EB, susijusį su Komisijos gautais prašymais nustatyti didesnius IV daugiametės orientavimo programos tikslus, siekiant pagerinti ilgesnių kaip dvylikos metrų ilgio laivų saugą, navigaciją jūroje, higieną, produktų kokybę ir darbo sąlygas, ir, antra, nurodoma ieškovams patiems padengti savo bylinėjimosi išlaidas.**

2. **Panaikinti Sprendimą 2003/245 tiek, kiek jis taikomas T. Flaherty ir L. Murphy bei bendrovės *Ocean Trawlers Ltd* laivams.**

3. **Europos Bendrijų Komisija padengia T. Flaherty ir L. Murphy bei bendrovės *Ocean Trawlers Ltd* tiek pirmojoje instancijoje patirtas, tiek su apeliaciniais skundais susijusias bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.